

במדיוה

(המשך ממעמד 10)

בימים האחרונים זה קרה שוב. מישהו הפיץ את השמועה שצפויה סכנת־חיים למי את אלפי היהודים באוזבקיסטאן, רפובליקה מוסלמית בדרום ברית־המועצות.

הכתורות זעקו. הפוליטיקאים נאמו. הוש"מעה הדרישה להעלותם בהמוניהם.

הצרה היא שהשמועות אינן מבוססות כלל־כך. גם יהודי אוזבקיסטאן אינם עומדים בתור לעלייה. אפילו שימחה דיניץ, יו"ר ההסתדרות הציונית, שפך קצת מים על מדורת ההתלהבות.

יש גרעין של אמת בחשש. ככל הרפובליקניות הסובייטיות בדרום, כמו באיור הבאלטי, יש התערורות לאומיות־דתיות. ככל שהציבור פרימטיבי יותר, כן הוא נוטה לבטא לאומנות זו ברדיפת מיעוטים.

אין זה עניין של אנטי־שמיות דווקא. זה נוגע לכל המיעוטים — ויש באיורים אלה מיעוטים כשפע. כמעט בכל אחת מן הרפובליקות הדרומיות — ארמניה, אוזבייג'אן, אוזבקיסטאן ועוד — יש מיעוטים שונים — נוצרים אצל מוסלמים, מוסלמים אצל נוצרים, שבטים משבטים שונים, שרידים של אוכלוסיות עתיקות. אם ייאבד השילטון הדיכוי המרכזי מכוחו, צפויה סכנה לכל המיעוטים אלה. מה וסם כבר היו מעשי־טבח — ולא נגד יהודים.

על רקע זה, טיבעי שגם היהודים ברפובליקות אלה יחששו. אבל מכאן עד לצילצול בפעמיני־האזעקה והריבורים על גל אנטי־שמי גואה — המרחק רב.

הנאה עצמית. יהודי מאוזבקיסטאן יכול לעבור למוסקוה. יהודי ממוסקוה יכול להגר לארצות־הברית. כדי שיחליט לעלות לישראל, דרושים כמה תנאים. חלק מהתנאים נוגעים למצב בישראל, ליכולת המדינה לקבל עולים, להעניק להם עבודה ורמת־מחיה סבירה.

ההתלהבות הציונית, שאין בצירה שום תכונה אמיתית לפיתרון הבעיות, לא תישא שום פרי. היא רק תסב הנאה לבעליה.

המעשלה

המון דגלים

גם ביטחון. גם

עלייה המונית. גם

חיסול העוני. גם

התנחלויות ועזרה לקיבוצים.

תקציב־המדינה משעמם את הציבור. כא"שר מדובר על מיליארדים, אין האזרח הרגיל יכול להשתתף בוויכוח. אין הוא יכול לדמיין לעצמו הר כזה של כסף. הוא תולה את תיקורו תיו בכלכלנים המיקצועיים, המדברים בש"פתי־סגורים.

אולם תורת־הכלכלה היא פשוטה. אין הבדל עקרוני בין ניהול־מדינה ובין ניהול חנות־מכולת או משק־בית. יש הכנסות ויש הוצאות.

הכל ביתה. הוויכוח המתנהל כיום במדי־נתישראל הוא מגוחך.

כל המדינה רוצה להקדיש את המשאבים הדרושים למערכת־הביטחון, מפני שהיא שרמרת על המדינה. שום פטרייט לא יעז להעלות על דעתו את הרעיון לקצץ את תקציב־הביטחון באופן משמעותי.

כל המדינה מוכנה להקדיש את המשאבים הדרושים לקליטת־העלייה. העלייה היא תחשיוקה של המדינה. הרי לשם־כך הוקמה. מאות אלפים צריכים לעלות מברית־המועצות. זה יעלה כסף. הבה כסף.

מובן מאליו שצריכים להילחם בעוני. כל ישראלי שיש או שביעי חי מתחת לקר־העוני. זוהי חרפה. צריכים להקדיש את האמצעים הדרושים כדי לחסל חרפה זו.

לא יתכן שבמדינה מתוקנת כמו ישראל לא יהיה חינוך־חינם. עד לאוניברסיטה אין מדינה רמוקרטית בעולם שאין בה חינוך־חינם גם עד הבגרות. ישראל היא מדינה מתוקנת. (המחזור רומח 14)

ה־CASH בדלת

העמותה החדשה, יד לפוע סמ"ס, הוקמה ב־19 בנובמבר, יום אחד לפני מסיבת־העיתונאים הגדולה שאירגנו אנשי אר"ס בניו־יורק בתל־אביב לקראת מיבצע ההתרמה שלהם. המתרימים של העמותה, שבניגוד למתרימי אר"ס פעלו בשכר, הציטידו בפניקסי־קבלות, שבהם נרשם מיספר העמותה — 016*368*01 — וכן ברישיונות, המלמדים כי העמותה אושרה על־ידי משרד הפנים ורשמי־העמותות, על פי חוק.

אנשי אר"ס טוענים שהקבלות היו הוות לקבלות שהם עצמם הנפיקו לצורך יום־ההתרמה. על הקבלות של יד לפוע סמ"ס צויינה כתובת העמותה, רחוב בארי 5 בתל־אביב, וכן שני מיספרי־טלפון, האחד במישרד והאחר בכיתו של גיזבר העמותה, אברהם מצקר משכונת־התיקווה.

השבוע ביקשתי לברר מי עומד מאחורי העמותה המיסטרית. פנייתי נענתה בשיתוף פעולה מצידה. יו"ר העמותה הוא לור סטורף

לור: בשום פנים ואופן לא. לא הלכנו בעיקבותיהם, והראייה לכך היא שמאז שהת-

אנשי "אר"ס" רתחו

מזעם. מישוה ערך

החרמה לפנייהם.

עמותה מיסתורית.

היו"ד שלה, נרקומו

לשעבר, דוחה את

כל הטענות. בינתיים

הוגשה תלונה

למישטרה. שתחקור.

אייל סקיראן

חלנו לפעול כעמותה אנו ממשכים באיסוף תרומות כל הזמן, 24 שעות ביממה, כולל בשבתות. אנחנו התחלנו את ההתרמות שלנו ב־20 בנובמבר, ורק ב־6 בדצמבר נודע לי שאר"ס עורכת את ההתרמה השנתית שלה. מיהם המתרימים של האגודה? כיצד הגיע אליהם?

לור: כל המתרימים שלנו, 140 במיספר, הגיעו אלינו אחרי שפירסמנו מודעה בעיתון. נות שאנחנו מחפשים מתרימים בכל הארץ תמורת עמלה של 20 אחוז. הם לא מתנכבים. אנחנו, ראשי האגודה, לא מרוויחים אפילו אגורה אחת. היחידים המקבלים שכר הם פקידה ורואה־חשבון, ואם נצטרך כעתיד, גם ייעוץ מיספטי.

מדוע אינו משתף פעולה עם הרשות למילחמה־בסמים? לור: ב־4 בדצמבר דווקא שלחנו להם פקסימיליה, ובה כתבנו שנשמח לעמוד איתם בקשר ולשתף פעולה. אינני מבין מדוע בני ארד טוען שאנחנו לא מוכרים לו. תדע לך שרוח ההתנדבות שלנו גדולה, ולמרות כל ההתנכלויות לנו, הן מצד אר"ס, הן מצד הרשות למילחמה־בסמים, לא נישבר ונמשיך לעסוק ולפעול בתחום שבו אנחנו מאמינים — סיוע לנרקומנים.

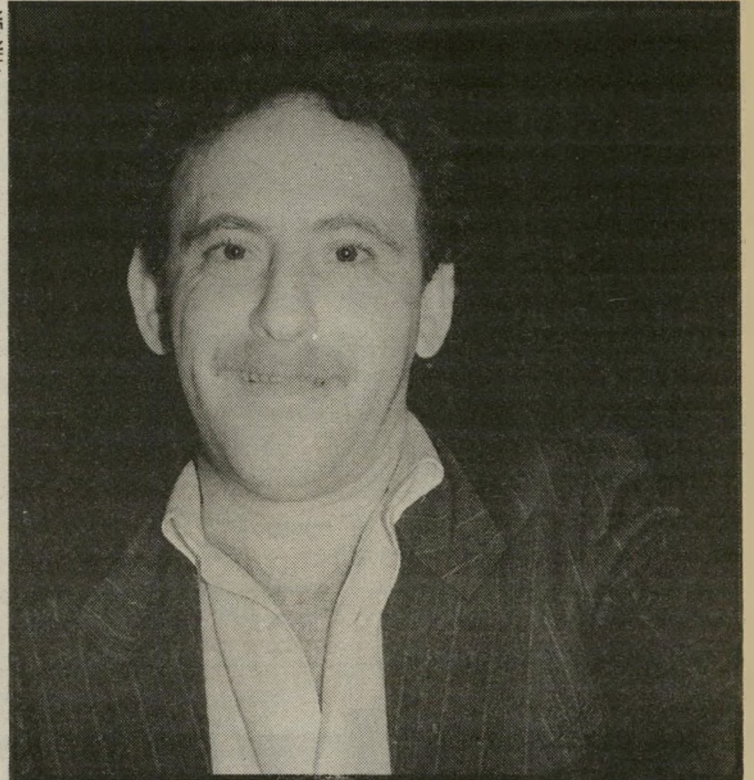
לוביצי (34) מבני־ברק. לור הוא נרקומן־לש עבר, שריצה שש שנות־מאסר על עבירות סמים ורכוש. ביחיה ביקש להוים את הטעינות, שלפיהן הוא וחבריו התכוונו כמורע לנצל את מועד־ההתרמה של אר"ס כדי למלא את קופת העמותה שהוקמה זה עתה. "אין כל קשר בין האירועים", הסביר. "העמותה שלנו שונה בתכלית מאר"ס, גם כי יעדים וגם באופן הפעילות. אנחנו עוסקים בגמילה של נרקומנים, שהסיכוי שימשיכו להישדר הוא קלוש. התחלנו לטפל בשלושה כאלו, שנאספו על־ידינו מהרחוב. דר־הטיפול שלנו היא באהבה, באמצעות שיחות עם הנרקומנים ובאמצעות מסאז'ים. איננו מספקים למכורים תחליפי־סם, כי אנו מאמינים שרק על־ידי שינוע של אנשים המכירים את עולם הסמים, ניתן להגיע את המכורים לרצות להיות נקיים. אר"ס עוסקת רק בהסברה, לא בגמילה, ולכן איננו מתחרים בה".

אחרי פעילות קצרה במישרד שכרחוב בארי 5, הועתקה הפעילות למישרד חרש,

מתנדבי אגודת אר"ס ערכו את מיבצע ההתרמה השנתי שלהם למען הילחמה בנגע הסמים. המועד: ה־12 בדצמבר. בשבועות שקדמו למיבצע ניהלו אנשי אר"ס מסע נרחב של יחסי־ציבור, וכל המאמצים התרכזו במשימה אחת: גיוס רב ככל האפשר של תרומות מהציבור.

לתדהמתם של אנשי אר"ס, הם נתקלו במיקרים רבים בתגובות בלתי־צפויות מהנפיקים: "תודה, אבל כבר הייתם פה". המיבצע הוכיחו כי תרמו את חלקם למילחמה בסמים. תוך זמן קצר נפתרה התעלומה: כמקביל למיבצע־ההתרמה של אר"ס, ניהלה אגודה בלתי־מוכרת בשם יד לפוע סמ"ס, מיבצע התרמה משלה.

כיום החמישי, יומיים אחרי יום־ההתרמה, הגישה מנכ"ל אר"ס, רות גילת, תלונה במישרד־ישראל נגד העמותה החדשה. "זוהי שערורייה ציבורית", אמרה השבוע.

ראשי־עמותה סטורף לוביצי

שש שנים במאסר

העמותה הזאת פשוט כילבלה את הציבור. היא תפסה טרמפ על היערכות המוקדמת שלנו, ועל מסע יחסי־הציבור שערכנו ערב המיבצע. הציבור לא תמיד יודע מי הם המתרימים, ובשם איזו אגודה הם נשלחו. ניתן לומר שאנחנו זרענו, והם קטפו חלק מהיובל. להערכתך, הנוק הכספי שנגרם לנו מגיע ל־100 אלף ש"ח.

יו"ר סניף אר"ס כנתניה, שמואל צבע: התרומות שהתקבלו השנה קטנות באופן משמעותי, ביחס לשנים הקודמות. מכיוון שהאגודה שלנו מבוססת על תרומות בלבד, ואין לנו תיקצוב אחר, יש לנו בעייה חמורה. אינני יודע אם נוכל להמשיך השנה ולקיים את הפעילות כסניף נתניה.

דוברת הרשות למילחמה־בסמים, שלומית רדאי, בשם מנכ"ל־הרשות, בני ארד: "שמענו על התופעה מאר"ס. איננו יודעים בדיוק מי הם האנשים המפעילים את העמותה, ומה מטרותיהם. עקב היותה אלינו פנייה מארס מסויים, אנחנו ביקשנו לשלוח לנו חומר לעיון, כדי לרעת כמה מדובר".